

Més nombrosos són encara els estudis fets per a la salvació i dignificació d'altres monuments, com el recinte amurallat d'Hostalric, el castell dels Cabrera a Blanes, les Cambres Reials de Poblet, etc.

La intervenció de Jeroni Martorell féu possible, en aquests darrers temps, la visita pública als claustres del Monestir de Pedralbes; ell inicià, també, la reforma interior de l'Arxiu de la Corona d'Aragó i en preparà la restauració externa.

Jeroni Martorell, a desgrat de moure's amb justesa de mitjans econòmics, aconseguí un límit d'eficàcia que no hauria estat possible de no haver-se consagrat íntegrament a la seva professió i si no hi hagués afegit una atenció total, talment una obsessió de totes les hores.

A. DURAN I SANPERE

P. MARCEL·LÍ DE CASTELLVÍ, O. M. Cap.

* 1908 - † 1951

El P. Marcellí nasqué a Castellví de la Marca l'any 1908. Als setze anys entrà al Col·legi Seràfic d'Igualada, passà després als col·legis caputxins d'Olot i de Sarrià i, finalment, es llicencià en Sagrada Teologia a la Universitat Gregoriana de Roma el 1930.

Destinat el 1931 a la missió que els caputxins catalans tenen al Caquetà, residí des d'aleshores a Sibundoy (Colòmbia), exceptuant els períodes de viatges en ocasió dels nombrosos congressos als quals assistí. El 1938 fundà el Centro de Investigaciones Lingüísticas y Etnográficas de la Amazonia Colombiana, des d'on desenrotllà una obra vasta i consistent sobre Lingüística i Etnografia dels indis colombians, en part publicada a la revista «Amazonia», òrgan d'aquell centre, en part en altres bandes. Ens ha deixat trenta-set títols publicats i trenta-quatre d'inèdits (el detall dels quals pot veure's als «Estudios Franciscanos», LII (1951), 382-386), i del prestigi que el P. Marcellí aconseguí arreu del món en dona testimoni el fet que fos elegit membre de nombroses acadèmies dels més diversos països.

Aquests darrers anys havia estat de nou a Catalunya després d'una llarga absència, i durant els seus sojorns a Barcelona volgué prendre contacte amb els estudiosos d'ací. Ei P. Marcellí seguia amb gran interès les activitats de l'INSTITUT i es relacionà amb alguns dels seus membres, car la llunyania no havia fet minvar la seva adhesió a la cultura catalana. En una de les seves estades entre nosaltres vaig tenir el plaer de fer la seva coneixença. Era un home afable i refinat, de tracte senzill, parlador, i que donava una impressió de gran activitat: aquestes qualitats li degueren ésser molt útils en la seva empresa colombiana. Una empresa que perdura després de la seva mort, ocorreguda a Bogotà el 25 de juny de 1951. I amb ella perdura també una de les més sòlides contribucions que han estat fetes al prestigi dels catalans a les repúbliques americanes.

JORDI CARBONELL